

Theater in Alle maten

Presenteert:

'k Wou dat 'k jou was

**Een vrolijke komedie
Geschreven door Ellen Dros**

Waar gaat het toneelstuk over:

Het stuk speelt zich af op een camping en een visser verteld het verhaal:

De familie Kraak heeft een grote bungalowtent waar ze met het hele gezin altijd iedere vakantie een paar weken verblijven. In de loop der jaren is er ook nog een klein tentje bijgekomen. (want kleintjes worden groot) Tegenover de bungalowtent staat een grote luxe stacaravan die door de eigenaar wordt verhuurd. Op een dag is zien de kinderen van Kraak een jongetje uit de caravan komen. De caravan is dus weer eens verhuurd. "Leuk vriendje misschien" denken ze. Het jongetje heeft alles wat zijn hartje begeert, maar krijgt niet veel aandacht van zijn werkende ouders. Dat is in het gezin van Kraak heel anders. Op een dag komen ze op het idee om te ruilen van leven en dan...

Het decor:

Het decor is opgedeeld in twee helften. Aan de ene kant staat een vooraanzicht van een bungalowtent (*geschilderd op de achterwand of uitgezaagd*) en aan de andere kant staat een luxe stacaravan (*zelfde principe*). Beide objecten hebben een raam en een deur. Naast de grote tent staat een klein tentje. Verder zijn er: stoeltjes, een tafel, een campingbedje en een kratje pils met een draagbare TV erop. Bij de caravan staat een luxe tuinset met ligstoel. Een barbecue en eventueel verrijdbaar tuinbarretje mogen eigenlijk niet ontbreken, maar zijn niet beslist noodzakelijk. De kinderen gebruiken diverse rekwisieten in de vorm van een step, crossfiets, opblaasboot, surfplank, rollerskates en gameboy enz. Voor het decor zit een visser onder een grote paraplu met een hengel.

Regie/ licht/ geluid: (aanwijzingen in **ROOD**)

Indien mogelijk, moet er een dag- en nachtsituatie kunnen worden nagebootst en er richtspots komen die afwisselend de ene en de andere familie kunnen belichten. Ook de visser moet apart worden belicht als hij aan het woord is, dan is de rest van het podium donker. Vlak voor de pauze is een "geluidseffect" van onweer/bliksem te horen. Bij de tweede wisseling is hetzelfde geluid weer te horen.

Het toneelstuk duurt ongeveer 1 uur.

Aantal spelers:

10 personen, (bijv.) 5 kinderen en 5 volwassenen.

N.B.

Het is mogelijk om het aantal spelers uit te breiden door scènes in te schrijven in de snackbar en in het restaurant. Je kunt dan denken aan obers, gasten in het restaurant, personeel van de snackbar en kinderen die daar rondhangen.

De rollen:

Verhaal verteller:

De visser

Man (of vrouw) in regenpak onder vissersparaplu. Zit op krukje voorop het toneel. Het is handig om deze persoon door een volwassene te laten spelen omdat deze gelijk kan functioneren als regisseur/souffleur.

Familie Kraak:

vader Fred Kraak

Een onverzorgde man van ongeveer 40 jaar oud. Heeft snel zijn mening klaar en is soms, als hij nuchter is, erg dominant. Dan moet opeens iedereen naar hem luisteren. Hij heeft overigens gelukkig wel een vrolijke dronk over zich. Hij houdt veel van zijn vrouw en is bovendien jaloers, maar zelf mag hij graag naar andere vrouwen kijken....

Moeder Barbara Kraak

Ordinair uitziende vrouw van 35 jaar oud. Ze is heel lief, maar erg nonchalant. Kinderen mogen alles van haar. Verder is ze vaak met haar uiterlijk bezig en zeer aanhalig. Ze kan niet koken, maar draait met het grootste gemak potten en blikken open. Verder is ze erg nieuwsgierig.

Zoon Fred jr. Kraak

Bromnozem van ongeveer 16 jaar oud met een grote mond. Hij rookt en drinkt stiekem en zijn vriendinnetje is de dochter van de campingbaas. Deze is niet echt blij met de relatie van zijn dochter.

Tweeling Bibi en Bob Kraak

Brutale tweeling van ongeveer 10 jaar oud. Doen alles samen. Op zich leuke en slimme kinderen, maar een beetje onopgevoed.

Baby Basje Kraak

Je hoort hem alleen af en toe lachen of huilen (bijv. via een geluidsbandje) en ziet hem als pop.

Familie Bartels de Vries:

Vader Roderick Bartels de Vries

Een 45 jarige tandarts die het hoog in de bol heeft en altijd aan het werk is. Zelfs tijdens de vakantie loopt hij vaak met zijn mobiele telefoon/laptop. Zijn zoon moet goed worden opgevoed volgens zijn richtlijnen en er moet iedere dag gezond worden gegeten.

Moeder Therèse Bartels de Vries - van Berkel

Arrogant snobistisch type van ongeveer 40 jaar. Ze is gewend aan luxe en verwacht dit ook op de camping. Ze is niet dom en heeft vroeger zelfs even gestudeerd. Door “het ongelukje” dat Diederik heet, heeft ze haar studie voortijdig moeten afbreken en dat verwijt ze haar man (en zoon) nog iedere dag. Ze helpt haar man zo nu en dan in de praktijk. Ze praat bekakt en ziet eruit of ze ieder moment op een galabal moet verschijnen.

Zoon Diederik Bartels de Vries

Jongen van dezelfde leeftijd als de tweeling. Heeft alles wat zijn hartje begeert. Veel spullen, maar weinig liefde en aandacht. Hij is erg intelligent, een beetje verlegen en hij heeft niet veel vriendjes.

Chantal de Leeuw

Chantal is het vriendinnetje van Fred jr. en dochter van de campingbaas. Ook zij is ongeveer 16 jaar oud. Zij is wat naïef en lacht om alles. Ze is “Gothic” gekleed, netzo als haar vriendje Fred jr.

Als het doek open gaat is het ochtend. De familie Kraak staat al jaren op hun vaste plaats maar de familie Bartels de Vries komt net aan en gaat zich installeren in de door hen gehuurde caravan recht tegenover de tent van de familie Kraak. De camping is helemaal vol, dus een andere plek is niet mogelijk. Deze families zullen voor de rest van de vakantie ongewild buren zijn, maar de kinderen vinden dat niet erg. Zij zijn ondanks de grote verschillen al snel vriendjes.

De visser begint zijn verhaal:

(licht uit, spot op visser)

Visser: Het is alweer een paar jaar geleden dat er hier op deze camping iets opmerkelijks is gebeurd. Ik zat op precies dezelfde plek als nu, lekker in het zonnetje naar mijn dobbertje te staren, toen ik zag dat de familie Kraak, die hier al jaren op de camping staan, nieuwe overburen kregen. Het waren niet zomaar burenen! Het waren zeer bijzondere burenen en ze hadden één kind. Een jongen! De kinderen van de familie Kraak vonden hem in het begin maar een vreemde jongen, maar al snel sloten ze vriendschap met hem. Ze hadden geloof ik samen een plan bedacht. Een bijzonder plan! Wat was dat nou ook al weer voor een plan? Even denken hoor.... Mijn geheugen laat me soms in de steek. Nou ja....Kijk zelf maar. Het schiet me zo wel weer te binnen.

(Doek open)

(De spot van de visser gaat uit en het hele decor wordt nu verlicht).

(Fred Kraak komt uit zijn tent en daarna ook zijn vrouw Barbara. Op dat moment komt de familie Bartels de Vries op)

Fred: Barreburah.... neem nog effe een pilsje voor me mee, schat!
(zijn vrouw komt naar buiten en seint naar haar man dat er nieuwe burenen aankomen)

Barbara: Zo, kijk es Freddepet, schatje van me... een lekker pilsje en ik neem er zelf ook effe lekker één. 't Is tenslotte niet iedere dag vakantie?
(Barbara gaat demonstratief naast haar man zitten en samen bekijken ze ongegeneerd de opkomst van hun nieuwe burenen).

Roderick : Een welgemeend goede morgen samen!
(Roderick loopt voorop met koffers, wat losse spullen en Therèse komt er achteraan op naaldhakken met slechts een beautycase in haar handen.

Therèse: Oh...hallo. Zeg weet jij *(tegen Fred)* misschien of dit die grote en zeer luxe stacaravan van de campingeigenaar is?
(ze kijkt hierbij zeer verleidelijk naar Fred en Barbara is gelijk op haar hoede)

Barbara: *(staat nu op)* Ja hoor dat is em. Helemaal!

Therèse: Oh... oké, bedankt. Nou, dan zijn we hier dus goed, schat.
(Roderick probeert de deur van de caravan open te doen maar heeft de handen vol)

Roderick: Diederik pak jij eens even aan jongen!...Diederik! Waar is Diederik?

Therèse: Jouw zoon zit nog in de auto Rho, hij moest nog een "Game" downloaden en had slechte verbinding hier, zei hij.

Roderick: Ja zeg... ga hem onmiddellijk halen. Ik sta hier met mijn handen vol en Mijn zoon is "een Game" aan het downloaden?
Luister eens Babs... wij zijn hier op verzoek van "meneer". Ik hoefde niet zo nodig weg hoor!
(Therèse trippelt weer af om haar zoon te halen en Roderick zet verhit alle spullen met een smak neer)

Roderick: Kinderen... je hebt ze, maar soms... *(de buren knikken)*
 Oh... u heeft ze ook? *(buren knikken van ja)*
 Ook ééntje? *(de buren schudden hun hoofd)*
 Twee? *(weer NEE schudden)*
 Drie dan? *(weer nee en zichtbaar trots t.o.v. elkaar)*
 Vier?! *(schudden trots van ja)*
(Roderick kijkt angstig om zich heen op zoek naar zijn vrouw en zoon die net opkomen).
 Ah, daar zijn jullie eindelijk. *(duwt spullen bij zoon Diederik in zijn armen, opent de deur van de caravan en de hele familie verdwijnt nu snel in de caravan)*

Fred: Nou, dat hebben wij weer, Babs. De koninklijke familie is gearriveerd.
 Barbara: Kan je niks van zeggen Fred...Kan je niks van zeggen. Kan nog alles meevallen.
(Barbara gaat de tent weer in. Fred pakt zijn blad bijv. voetbal International en legt zijn benen op het kratje pils. Stuk voor stuk komen nu de kinderen Kraak op het toneel)

Bibi: Blijf met je gore tengels van me af. Lozer!
 Bob: Ach trut....ik doe toch niks!
 Bibi: Pa..., Bob zit te zeiken en hij zit ook steeds aan me.
 Fred: Chemisch toilet staat achter de tent Bob, daar kan je zeiken zoveel als je wilt. En eh... Laat je zuster met rust.

Bob: Ik doe helemaal niks. Ik probeer die trut aan haar botte verstand te brengen dat ze mijn spijkerbroek aan heeft.

Bibi: Oh Ja, Hoe weet jij dat dan?
 Bob: Dat kan je toch zo zien!
 Fred: En eh.. ruiken!
 Bibi: *(ruikt en trekt vies gezicht)* Zeg dat dan Dombol!
(trekt demonstratief de broek uit en gooit hem naar haar broer. Op dat moment komt Diederik uit de caravan en ziet Bibi in haar onderbroek/ bikinibroek staan. Bibi springt gelijk achter de stoel van haar vader)

Bob: Hoi!
 Diederick: Hoi! *(kijkt naar Bibi en gaat af)*
 Bibi: Leuke jongen, wie is dat Pa?
 Fred: Dat is je nieuwe buurjongen, maar zijn vader is geloof ik niet zo blij met hem.

Bob: Stom joch, zeg! Stomme kleren, stom brilletje!
 Bibi: Ach, hou je kop jij. Je kent hem niet eens!
(Bibi loopt de tent in en Bob gaat tegenover zijn vader zitten. Op dat moment komt Fred jr aangeslenterd. Hij heeft een arm om zijn vriendin geslagen. Ze zijn hevig verliefd en gaan samen op één stoel zitten)

Bob: Getver...!*(trekt vies gezicht)* Moeten jullie nou altijd op mekaar zitten!
(vertrekt de tent in)

Fred: Waar zaten jullie?
 Fred jr.: In de kantine! Hoezo?
 Fred: Mhhh... de hele nacht?
 Fred jr.: *(Uitdagend)* Ik mocht van Chantal's ouders blijven slapen.
 Fred: En eh... melden we dat tegenwoordig niet effe thuis? Laat je moeder het maar niet horen, die is helemaal over de rooie.
 Fred jr: Waar is ze?

Fred: Wie?

Fred jr: *(geïrriteerd)* Nou, ma natuurlijk.

Fred: In de tent. Ze trekt op dit moment denk ik wat zakken chips open voor het ontbijt. Blijf jij ook ontbijten Chantal?

Chantal: Graag! Ik heb nog niks gegeten sinds gisteravond.

Fred: Oké, Fred... jongen. Zeg dan even tegen je moeder dat ze ook een extra blikkie Cola meeneemt voor Chantal. Kan je het gelijk weer goedmaken met haar.

Fred jr: Goed! *(verdwijnt in de tent, terwijl aan de overkant de deur van de caravan opengaat en Roderick fluitend naar buiten komt. Hij heeft het Financieel dagblad onder zijn arm. Heeft zich inmiddels omgekleed en ziet er belachelijk uit. Neemt plaats op een luie stoel en dan gaat zijn mobiele telefoon).*

Roderick: Ja... Hallo. Met Bartels de Vries... Oh collega, ben jij het.... Je had een vraag?... Juist ja... Oh, die patiënt.... Nou, dat kan toch niet kerel. Ik heb het element ge-extraheerd. Ja... juist ja! Dus daar kan hij geen last meer van hebben.... *(wachten...)* Weet je wat, Doe dan een Endootje op de 3.5....*(wachten...)* Ja, verder nog iets? Als je er niet uitkomt, dan bel je me maar kerel, ik ben de hele dag bereikbaar. Fijne dag verder en eh... *(hahaha...)* werkze vandaag. *(tegen zichzelf, om zich heen kijkend)*
 Hmmm... Niet verkeerd hoor, verdomd lekkere stek hier zeg!
 Uitstekend beursweertje vandaag, al zeg ik het zelf. *(krijgt nu Fred in de gaten)* Ha die buurman, lekker weertje hè? Ik zeg net tegen mezelf dat het hier een lekkere stek is... Zitten jullie hier al lang?

Fred: Twaalf jaar!

Roderick: Twaalf jaar? Nou dan moet dit wel een verdomd goede stek zijn. Hahaha! Trouwens, Ik zal me eens even netjes voorstellen. Heb ik van mijn moeder geleerd. *(loopt naar de overkant)* Ik ben Roderick Bartels de Vries en met wie heb ik het genoeg.

Fred: Fred!

Roderick: Fred? Fred en verder... *(kijkt als een schoolmeester)*

Fred: Kraak! *(kraakt zijn knokkels of iets dergelijk op dat moment)*

Roderick: *(Doet een klein stapje terug)* Oh...juist ja. Enne... Wie is deze schoonheid. Zeker je dochter, hè?

Chantal: Dag meneer.

Fred: Nee dit is me aanstaande schoondochter, als het een beetje meezit! Hè Chantal. *(drukt Chantal stevig tegen zich aan)*

Chantal: Eh ja.... *(giebelt)*

Roderick: Juist ja. *(krabt op zijn hoofd en loopt terug naar zijn stoel. Therèse komt naar buiten met een glaasje sherry en neemt plaats op de ligstoel. Zij heeft een mobieltje aan haar oor en praat met een vriendin. Chantal en Fred kijken geïnteresseerd toe)* Dat is mijn vrouw Therèse.
 Therès, zeg eens dag tegen onze nieuwe buurman.

Therèse: Oh... even wachten Charlot, Ik kom zo bij je terug. Oh... dag buurman, hoe gaat het met u? Is dat uw dochtertje?

Roderick: Nee, dat is zijn schoondochter! *(kijkt veelbetekenend naar zijn vrouw)*

Therèse: Ach... juist ja! *(gaat verder met telefoongesprek)* Goed Charlot, waar waren we gebleven?

(Op dat moment komen Barbara, Fred jr, Bibi en Bob naar buiten met in hun handen Cola en zakken chips)

Barbara: TatataTAA... Ontbijt! Oh, Bibi geef jij Basje even een schone luier en een fles anders gaat ie zo weer janken en dat kenne we nu niet hebben! *(Bibi gaat de tent weer in, terwijl Therèse en Roderick alles met verbazing aanzien. Zoon Diederik komt op)*

Diederik: Mam, waar staat mijn ontbijt?

Therèse: Op die gigantische grote aanrecht in die "ZEER LUXE" caravan die je vader voor ons heeft gehuurd, schat. *(kijkt daarbij veelbetekenend naar haar man)*

Diederick: 'k Zie niks, waar dan mam?

Therèse: Zie je de zithoek, schat.....? Als je nou een halve meter doorloopt zie je het aanrecht. *(nu tegen Roderick)* Tussen de badkamer en het toilet om precies te zijn.

Diederick: Ik zie alleen een komkommer, een tomaat en een paar worteltjes liggen.

Roderick: Dan heb je het dus gevonden. Knap hoor! WORTELTIJES!!!....Mhhh!

Dat zijn gezonde oranje rakkertjes, zoon!

Neem er voor mij ook maar gelijk een paar mee.

Therèse: Lieverd, luister eens... je mag ook nog wel een roomboter croissantje met jam hoor en neem er dan ook gelijk even eentje voor mij mee. *(Roderick kijkt hierbij woest naar Therèse en zij kijkt uitdagend terug, daarna komt Diederick uit de caravan met een komkommer onder zijn arm, worteltjes in zijn oren en een bordje met twee croissants. Bibi en Bob zien dat en schieten in de lach)*

Roderick: Diederick, jongen... waar zijn je manieren?

(Diederick kijkt schuldig en gaat op het trappetje zitten eten)

Bibi: Eet smakelijk! *(eet een chipje)*

Diederick: Ja Jij ook! *(iedereen af)*

(licht uit spot op visser)

Visser: En zo begon de vriendschap tussen Bibi, Bob en Diederick. Het duurde niet lang en Diederick was meer bij het gezin Kraak te vinden dan bij zijn eigen ouders en die vonden het allemaal wel best. Kon zijn vader ongestoord met de zaak bellen en zijn moeder lekker tennissen of met haar vriendinnen bellen.

(Avondlicht op het decor)

Therese: Diederick... Die-de-rick!!! *(loopt naar de tent van de familie Kraak en probeert te kloppen... maar op tentdoek kloppen lukt natuurlijk niet en aangezien het een enorme herrie binnen is moet ze wel de rits openmaken om te kijken of haar zoon daar binnen is)*

Therese: Ahum... Ahummmm!

(staat nog steeds buiten en probeert de aandacht te trekken. Zwaait)

Fred: *(Fred komt naar buiten)* Hé buuf, kom toch lekker verder.

Therèse: *(blijft staan)* Nee dank je. Ik zoek mijn zoon. We gaan zo eten ziet u.

Fred: Jouw zoon is denk ik met Bibi en Bob mee naar de snackbar, dus die heeft denk ik al gegeten hoor.

Therèse: Nee toch? Neeeh!... Niet mijn zoon! Naar de snackbar? Oh... Laat zijn vader het maar niet horen. Luister...Ik moet hem nu gelijk gaan halen. Waar is die snackbar?

Fred: Achter het sportveld, maar ach meid maak je niet zo druk, 't is toch vakantie?

Therèse: Oohhh... en mijn Diederickje kan zo slecht tegen frituurvet. Daar krijgt hij allemaal pukkeltjes van. *(Therèse loopt weg en botst bijna tegen Diederick, Bibi en Bob op)*

Therèse: Waar was jij?

Diederick: Bij Bibi en Bob.

Bibi en Bob: Ja hoor, hij was bij ons... *HELEMAAL! (voelen nattigheid)*

Therèse: Diederick Bartels de Vries, kom onmiddellijk mee. Je vader zit al uren te wachten in de auto. We moeten nu gaan eten, dat wist je toch?

Bibi: Hé... wat grappig, eten jullie in de auto!

Therèse: Nee, natuurlijk niet... Wij GAAN uit eten. En niet bij een snackbar!

Bob: Oh... gaan jullie dan naar een ECHT restaurant?

Bibi: *(in extase)* Met een voorgerecht, een hoofdgerecht en een toetje?

Therèse: Jah...zo ongeveer. Nou, kom vooruit Diederick schiet op. *(Diederick en zijn moeder gaan af)*

Bibi: Lekker zeg, die gaat uit eten! Waarom gaan wij nooit uit eten pa?

Fred: Niet zeuren... Jullie komme niks tekort! *(gaat af)*

Bibi: Altijd maar patat, kroketten en frikadellen.

Bob: Ja of Bami, Nasi met Babi PANG PANG!

Bibi: en kroeproek er bij!? *(roepen nu luid)*

Bibi en Bob: en SAMBAL BIJ? *(lachen samen en daarna korte denkpaauze)*

Bibi: *(nu weer serieus)* Ze zijn vast heel rijk!

Bob: Wie?

Bibi: Nou, de vader en moeder van Diederick!

Bob: Ja, dat denk ik ook! Heb je zijn crossfiets gezien?

Bibi: *(zucht)* Ja en die gameboy? *(Bibi en Bob af)*

(van uit de tent hoor je opeens luid gegiechel. Fred en Barbara komen naar buiten)

Barbara: Oh...Freddepet....niet doen stouterdje!

Fred: *(slaat Barbara plagend op haar achterste en doet teder zijn armen om haar heen)* Want ik heb het zo graag, Fred!

Barbara: Neeeh... Fred, Niet nu! Neeeh ...nu niet....De kinderen!!!

Fred: Hoeveel geld heb je ze gegeven voor de snackbar, tijgertje?

Barbara: Tien euro!

Fred: Nou, dan zijn ze nog zeker een half uur weg! *(trekt Barbara de tent in).*

(Licht uit en spot op de visser)

Visser: En zo ging het nou altijd. De één moest mee naar een sjiek restaurant en de ander kreeg gewoon een paar euro in zijn handen gedrukt voor de snackbar. Diederick werd wel erg verwend en had alles wat zijn hartje begeerde maar aandacht en liefde van zijn ouders kreeg hij niet. Bibi en Bob hadden elkaar en moesten vaak ook nog voor hun kleine babybroertje zorgen, maar verder was het er één groot feest. Dat was

bij Diederick thuis wel anders. Zijn vader was altijd aan het werk en zijn moeder ook. Ze hadden geen zin om iets leuks met hem te gaan doen. Ik vond het in het begin maar een zielig ventje. Met zijn worteltjes en tomaatjes.

(Licht op visser uit en avond (weinig) licht aan)

(Bibi en Bob komen op en gaan naast elkaar op het podium zitten. Dan komt Diederick op)

- Diederick: Hoi!
- Bibi/Bob: Oh, hoi!
- Diederick: Tof dat jullie op me hebben gewacht.
- Bibi: Tuurlijk, dat hadden we toch afgesproken.
- Bob: Ja... en als we iets beloven dan doen we dat ook.
- Diederick: Als mijn vader of moeder iets beloven dan komt er altijd wel iets tussen en dan moet ik maar met mijn computer gaan spelen. *(kijkt zielig naar Bibi en Bob)*
- Bibi: Oh... Nou ja, gelukkig heb jij allemaal van die mooie spullen. Wij hebben dat niet.
- Diederick: Wat...
- Bob: Nou, zo'n gave spelcomputer!
- Bibi: Ja... en je hebt ook zo'n mooie crossfiets!
- Diederick: Ach ja.... Daar ben je snel aan gewend hoor. Jullie hebben elkaar en een gezellige familie. Dat is veel leuker. Ik heb veel liever vriendjes zoals jullie om mee te spelen.
- Bibi: Nou, die heb je nu toch?
- Diederick: *(verbaasd)*Ja...? *(blij)* Ja...! Eigenlijk wel, hè?
- Bibi: *(hebberig)* Mag ik morgen op je fiets?
- Bob: Bieb..., Hou je kop, dat kun je toch niet vragen! *(bedenkt zich)* maar als Bieb nou toch gaat fietsen, mag ik dan op je spelcomputer?
- Diederick: Tuurlijk.
- Bibi/Bob: Wauw!!! Jij bent een echte vriend!
- Bob: Was 't lekker?
- Diederick: Wat?
- Bob: Het eten in dat restaurant.
- Diederick: Oh DAT ... Ja, dat was wel lekker!
- Bibi: Wat heb je gegeten dan?
(Bibi en Bob hebben honger en nog helemaal niets gegeten en ze gaan er helemaal voor zitten)
- Diederick: *(denkt na)* Eerst kregen we kreeften-roomsoep en daarna een entrecote op een bedje van ijsbergsla met een crème-freche dressing. Verder Pomme Duchesse en vijf harricouverts met een gebakken spekje eromheen. En eh... Oh ja. Als toetje kreeg ik Tiramisu.*(Bibi en Bob kijken vol bewondering naar Diederick)*
- Bob: Wouw man, dat klinkt goed zeg. *(zucht)* Oh... 'k Wou dat 'k jou was!
- Bibi: *(zucht ook)* Ja... "k wou ook dat 'k jou was!
- Diederick: Oh ja? Nou ik zou best met jullie willen ruilen hoor!
- Bibi: Oh... Als dat toch eens zou kunnen. Dat zou leuk zijn hè?
- Bob: Ja...Al was het maar voor één dag!

Diederick: *(zakelijk als zijn vader)* Maar... Dat kan dus niet.
Bibi: Nee, ik denk het ook niet. Nou, dan gaan wij nog maar even naar de snackbar en dan nemen wij een patatje oorlog, een berenklaauw met mayo en een milkshake toe? Doeg... tot morgen.
Diederick: Ja, eet smakelijk! Tot morgen. *(allen af)*

PAUZE *(doek dicht)*

Tweede bedrijf:

(doek open en spot aan op visser)

Visser: Het was avond. Bibi en Bob lagen in hun tentjes en ook Diederick sliep. Er hing iets in de lucht en opeens begon het te onweren. Een lichtflits schoot door de lucht.

(Snel licht aan het uit doen: lichtflitsen/donder geluid)

Whow...., zagen jullie dat? Ik heb dat nooit eerder gezien... Ze zeggen wel eens dat dromen bedrog zijn, maar ik denk daar sinds die nacht héél anders over, want je zult het geloven of niet, de volgende ochtend werden Bibi, Bob en Diederick wakker in een andere bedje. En weet je nou wat zo gek was: niemand had verder iets in de gaten. Nou ja... Bibi, Bob en Diederick wel natuurlijk maar verder? Nee hoor! Voor de andere mensen was het heel gewoon.

(Daglicht aan)

(Diederick ritst zijn tentje open. Ziet de kinderwagen met baby Bas staan, kijkt er in en dan begint Basje te huilen)

Diederick: Krijg nou wat. Wat doe jij bij mijn tentje?

(Pakt de baby uit de wagen en ziet dan opeens de caravan aan de andere kant van het toneel staan. Kijkt achter zich en ziet de grote bungalowtent)

Nou, volgens mij droom ik echt. Dit bestaat niet!

(de deur van de caravan gaat nu open en Bibi en Bob komen naar buiten)

Bibi en Bob: Hé Diederik! Wat doe jij daar?

Diederick: Geen idee, maar het lijkt wel of we vannacht echt zijn geruild van plek.

Bibi: Zou het dan echt.... ? Is het echt gebeurd?

Bob: Wat?

Diederick: Nou, jullie zeiden gisteren toch dat je wilden ruilen met mij?

Bibi: *(Kijkt om zich heen)* Ja, dat hebben we gezegd. Maar....

Bob: Ja hoor, we zeiden: "**Ik Wou dat 'k jou was'**" Ik weet het nog.

Diederick: Maar dat kan toch niet. Oh... we dromen vast nog.

Bob: Nou echt niet, want Bieb gaf mij net een trap en die voelde ik heel goed.

Bibi: Moet je maar uitkijken als je uit je bed dondert. Je viel bovenop mij.

Bob: Ja, ik ben ook niet gewend om in een stapelbed te slapen.

Diederick: Ja, en ik ben niet gewend om in zo'n tentje te slapen op een matje.
(grijpt naar zijn rug)

Bob: Wat doen we nou?

Diederick: Ja, ... wat doen we nou?

Einde zichtversie....